

Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları
Yayın No: 1196

Yüreğiyile Konuşan Cerebral Palsyli Kız
SUSKUN
Zeynep Büşra Özdamarlar

Yayın Koordinatörü
Murat Aydemir

Editör
Fatma Feyza Güner

Kapak ve İç Tasarımı
Tuncay Avşar

1. Baskı, Ağustos 2023, Ankara, adet
ISBN 978-625-4283-10-9
Sertifika No: 48058

© Bütün yayın hakları Türkiye Diyanet Vakfı'na aittir.
Bu eser, Türkiye Diyanet Vakfı Yayın Matbaacılık Ticaret
İşletmesi Yönetim Kurulu'nun 05.02.2021 tarih ve
153 sayılı kararı ile basılmıştır.

Ostim OSB Mh. 1256 Cd. No:11
Yenimahalle / ANKARA
0312 354 91 31 (pbx)
0312 354 91 32
bilgi@tdv.com.tr

yüReğİyle KOnuşan
CEREBRAL PALSYLi KIZ

SUSKUN

Zeynep Büşra Özdamarlar

Zeynep Büşra Özdamarlar

1994 yılında Kayseri/Develi'de yedi aylık olarak doğdu. Doğumunun ilk aylarında geçirdiği sarılık dolayısıyla gelişimini tamamlayamadı. Ve CP (Cerebral Palsy, yani beynin herhangi bölgesinde oluşan hasar) teşhisi konuldu, bu şekilde yaşam mücadelesi devam ederken ailesinin desteğiyle de fizik tedavi ve özel eğitim almaya başladı. Bu sürede okumayı ve yazmayı öğrendi.

On yaşına geldiğinde geçirdiği şiddetli kasılmalar dolayısıyla hastaneye kaldırıldı. Ameliyata karar verildi. Ameliyat çok başarılı geçti, kasılmalar durduruldu. Ameliyattan sonra yetmiş iki saat bitkisel hayatta kaldı. Öyle ki göz kapağını dahi kapatamadı. Sonra yavaş yavaş duymaya, anlamaya ve en son görmeye başladı. Yutma refleksi ise iki buçuk yıl sonra gelmeye başladı ve midesindeki beslenme hortumu çıkarıldı.

Ama ameliyatta konuşma merkezi zedelendiği için konuşması geri gelmedi.

İlköğretim eğitimini Kayseri Empati Özel Eğitim ve Rehabilitasyon merkezinde alan yazar, sağlık sorunları nedeniyle çok uzun bir süre eğitimine ara vermek durumunda kalmıştır. 2012 yılında eğitimine kaldığı yerden devam ederek Açık Öğretim Ortaokuluna başlamıştır. 2016 yılında Açık Öğretim Lisesine başlayan Zeynep Büşra Özdamarlar, 2020 yılında liseyi bitirmiştir. 2021 yılında ise Eskişehir Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi İlahiyat Ön Lisans bölümünü kazanmıştır.

Hâlen üniversite ikinci sınıfta öğrenimine açıktan devam eden yazar, konuşamamasına, hareketlerini hâlen kontrol edememesine rağmen sabrıyla, mücadelesiyle, emeğiyle -ki bütün kitabı tek parmağını kullanarak bilgisayarda yazmıştır- bizlere güzel bir örnektir.

Allah bize melek gibi üç güzel çocuk nasip etmişti... Ancak "babasının süsü, annesinin mücevheri" olan bir tanesi vardı ki Rabbimiz onu bize emanet ettiğinde eğer onunla sabredersek Allah'ın (c.c.) müjdelediği kulları arasına gireceğimize daima inandık.

Çok çetin mücadeleler verdik, zorluklardan geçtik ve çoğu zaman çaresiz kaldık. Ama Büşra'nın gözlerine her baktığımızda hepsini unuttuk. Çünkü Büşra'nın

gözlerinin içi hep gülüyordu, ısııl ısııl parlıyordu, sanki Allah Büşra'nın gözlerinde bize sabrı, şükürü, tevekkülü, her zaman umudun var olduğunu ve ne olursa olsun asla mücadeleden vazgeçmemeyi öğretiyordu. İnşallah bu kitapla, arzu ettiğin gibi, birçok kişinin hayatına dokunabilirsin. Seni çok seviyoruz.

Annen ve Baban

İçindekiler

Zeynep Büşra Özdamarlar	IV
Başlarken	1
Biz Farklı Değiliz	7
O İstemededen Hiçbir Şey Olmaz	11
Veren de Allah, Alan da Allah	15
Ve Susarsın	21
Eleştiri	25
Allah İçin Sevmek	29
Gerçek Aşk	33
Sevgi Üstüne	39
İnsana Lazım Olan	43
Huzur Veren Gözyaşı	47
Yalnız Allah'a Güven	53
Dünya Çizgisi	59
İmtihana Hazır mısınız?	63
Vicdanımın Nefsime Nasihati	69
Başroldeyiz	75
Başkalarını Suçlamak	79
Çocuk Anlamaz (!)	83

Çocuk Aileden Neden Uzaklaşır?.....	91
Karar Sizin.....	99
Gerçek Mutluluk.....	103
Ağlayan Bulutlar ve Tövbe.....	109
Yeteneklerini Keşfetmek.....	113
Asrın Felaketi.....	117
Vuslat.....	129
Suskun.....	135
Ben Yakmadım Kolumu.....	143
Okuyup Ne Olacak ki!.....	149
Dua Her Daim.....	157
Zeynep Büşra İçin Ne Dediler?.....	171

Başlarken

Bu kitabın yazılma amacı, yüreklere dokunabilmek ve susmuş vicdanların seslerinin yükselmesine ufacık da olsa vesile olabilmek. Ve en önemlisi de bütün samimiyetimizle Rabbimizin rızasını kazanabilmek.

Kitabı yazma hikâyem biraz karışık. Fakat özetle anlatmaya çalışayım.

Yedi sekiz yaşlarındayken öğretmenlik hayalim vardı, çok istiyordum öğretmenliği. Ablamlarla hayal kurardık hatta dedem de “öğretmen hanım” diye takılırdı... Ben küçükken, lise öğrencisi olan ablamın bana okumam için getirdiği kitaplarla başladı okuma sevdam. Şu an en büyük hayallerimden biri yüreklere dokunan bir yazar olabilmek.

Ve evde okunurken hep duyduğum Kur’an-ı Kerim’le bizzat tanışıp okumaya başlamam benim için önemli bir dönüm noktasıdır.

Bir umre yolculuğumuz olmuştu, umreden geldikten sonra Şule teyzem Kur’an kursu çıkışlarında bizim eve uğrayıp bana Kur’an harflerini öğretiyordu. Rabbim,

Şule teyzemin vesilesiyle on veya on beş gün içinde bana Kur'an-ı Kerim'e geçmeyi nasip etmişti.

Artık ben de annemle beraber kursa gidiyordum. Şule teyzem, hem ben stres yapmayayım diye hem de benimle daha çok ve daha verimli ilgilenmek için beni en son okuturdu. Ben annemin yanında otururken Kur'an okuyanları önümdeki kitaptan takip ederdim gözlerimle, arada da yandan meallerini okurdum. Bir gün, annem benim takip edip etmediğimi merak edip nerede olduğumuzu sormuştu, ben de parmağımınla gösterince gülümsemişti. Sonra annem Şule teyzeme anlatınca teyzem, "Ben Büşra'nın takip ettiğini görüyorum, anlıyorum." demişti.

Yaklaşık altı yedi yıl önce Ayşe teyzemle tanışmıştık, Nesibe teyzemin vesilesiyle. Ayşe teyzem ara ara beni ziyaret edip bana kitaplar getiriyordu, getirdiği kitapları okuyordum ve kitaplar beni çok etkiliyordu.

Daha sonra, fizik tedavisi gördüğüm hastaneden tanıdığım Seyfettin abimle okuduğum kitaplar hakkında konuşuyorduk, bir ara şaka yapmak niyetiyle dedim ki: "Abi, ben gazeteci ve araştırmacı yazar olsam, nasıl olur?" Abim sözlerimi ciddiye almış olacak ki "Neden olmasın?" dedi. Ben de "Yok, abi. Ben ne anlarım ki yazarlıktan. Hem ben yapamam. Sana şaka yapmıştım." dedim. Şaka olsun diye söylediğim bir

şeyin yazarlığıma vesile olacağını bilmiyordum ama öğrenecektim.

Daha sonra sebepler birbirini doğurdu. Zaten Nesibe teyzem sık sık, "Tatlım, yazılarını toplayıp kitaba dönüştürmeyi düşünmüyor musun?" derdi. Ayşe teyzem de Nesibe teyzemin söylediklerini destekledi. Çevremden, hayat hikâyemi yazmamı öneren insanlar da oldu, Ahmet Hocam gibi. Ama ben, hayatımı yazacak kadar net hatırlayamıyordum yaşadıklarımı. O yüzden göze alamadım. Bu sırada Nesibe teyzemin önerisini, gerçekten yapabilir miyim, yapamaz mıyım, diye çok düşündüm. Sonra Rabbim yüreğime öyle bir sevda düşürdü ki... Böyle faydalı olacaktım, hiçbir şey yapmadan duramazdım, bir şeyler yapmam gerektiğini anlamıştım. Rabbim akıl vermişti ve onu en iyi, en güzel, en yararlı şekilde, Rabbimin razı olacağı salih amellerde kullanmam gerektiğini söylüyordu yüreğimdeki bu sevda. Çünkü Allah, yapamadığımız veya gücümüzün yetmediği herhangi bir şeyden değil, yapabildiğimiz hâlde nefsimize yenik düşüp yapmadığımız her şeyden hesap soracaktı! Ve ben de bunu çok iyi biliyordum.

Yürüyemiyor ve konuşamıyordum belki fakat bunlar engel değildi Rabbimin katında. Hamdolsun ki yazarak da olsa bir şeyleri anlatabiliyordum ve bu görevi de

yapabileceğime bütün kalbimle inanıyor, hissediyordum. Hiç kolay olmayacağını çok iyi biliyordum. Fakat bu zorluklar bana ağır gelmeyecekti, yüreğimde böyle bir sevda olduğca. Öyle de oldu. Zorluk, yorgunluk, uykusuzluk hiçbiri zerre kadar bile görünmedi gözüme. Elhamdülillah. Başarabildim mi bilmiyorum ancak âcizane yüreğimle elimden geleni yapmaya çalıştım. Aslında şu ayet benim anlatmak istediklerimi çok güzel açıklıyor:

“İman edip salih ameller işleyenlere gelince -ki biz kişiye ancak gücünün yettiğini yükleriz- işte onlar cennetliklerdir. Onlar orada ebedî kalıcıdırlar.” (A'râf, 7/42)

Okuyucularımızdan küçük bir ricam var:

Bu kitabı nefsinizi susturup vicdanınızla beraber okuyun lütfen. Empati kurarak, benim pencereden de bakmaya çalışarak okursanız çok mutlu olurum. Çünkü ancak o zaman asıl anlatmak istediğim şeyleri tam manasıyla anlayabilirsiniz. Kusurlarım ve yanlışlarım muhakkak ki olacaktır. Eleştiri veya tavsiyelerinizi sosyal medya üzerinden yazarsanız çok sevinirim ve aynı zamanda size cevap verebilirim.

Bu kitaptaki bütün yanlışlar, hatalar, kusurlar benden; bütün güzellikler ise Rabbimdendir.

İlk teşekkür, hamd ve şükürüm bu kitabı yazarken bana çok lütuflarda bulunan, kolaylık veren Yaratıcımız Allah

Teâlâ'yadır. O'nun gönderdiği yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim'in ayetleri ve âlemlere rahmet olarak yarattığı Sevgili Peygamberimizin (s.a.s.) sözleri yüreğime işlemeseydi, yol göstermeseydi ben hiçbir şey yazmazdım! Bu sebepten en büyük şükürüm Rabbime.

Her zaman, her konuda bana destek olan canım aileme, babama, anneme; bazı konularda araştırma yaparken bana yardımcı olan ablama ve kardeşime sonsuz teşekkür ediyorum. Rabbim onlardan her iki cihanda da razı olsun inşallah.

Kendisini bana olan destek ve ilgisi sebebiyle daima teyzem olarak gördüğüm, o zamanlar Develi'de Kur'an kursu öğreticisi olan Şule Yüksel Çağlayan teyzeme, desteği ve o güzel duaları için;

Ahmet Yıldız hocama en sevdiğim eleştirileriyle geniş düşünmeme vesile olduğu için;

Yine destekleri sebebiyle kan bağıımız olmasa da teyzem olarak gördüğüm Nesibe Kılıncı teyzeme düşüncelerimin doğruluğunu kanıtlayan keyifli sohbetlerimiz için ve birkaç konuda araştırma yapmamda yardımcı olup aklıma takılan sorulara büyük bir zevkle cevap verdiği için;

Seyfettin İnan abime bana her konuda destek ve yardımcı olduğu gibi yazarlık konusunda da yaptığım şakayı ciddiye alarak beni teşvik ettiği için;

Yine teyzem olarak gördüğüm Kur'an kursu öğreticisi Ayşe Şeker teyzem, sana kelimelerle teşekkür etmeyeceğim. Gözlerimle, gülüşümle, yüreğimle ve dualarımla teşekkür edeceğim. Ben bu kitabı yazmaya başladığımda bana çok destek olan Ayşe Şeker teyzemi 2021 yılında kaybettik. Çok ama çok özlediğim, yokluğuna alışamadığım Ayşe teyzem; mekânın cennet olsun. Rabbimiz hepimizi bütün sevdiklerimizle cennetinde vuslata erdirsin.

Ve beni hep yönlendiren, fikir veren ve bazen verdiği fikirlerle daha geniş pencereden bakabilmeme vesile olan, yoğunluk ve yorgunluk demeden gece gündüz benimle ilgilenen Fatma Feyza abla, emeğin bende çok büyük, sana nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum... Desteklerini ve yardımlarını hep hissettirdikleri için gerçekten çok ama çok teşekkür ediyorum. Rabbim sizlerden ebediyen razı olsun.

Zeynep Büşra Özdamarlar